

Folketinget
Folketingets Skatteudvalg
Udvalgssekretær Thea Halse
Thea.halse@ft.dk

30. november 2012

Spørgsmål vedr. lovforslag nr. L 68 – arbejdsskadeafgiftslov

Foranlediget af fremsættelsen af lovforslag L 68 om en arbejdsskadeafgift, samt de til forslaget hørende bilag, retter vi henvendelse til Folketingets Skatteudvalg med spørgsmål om, hvordan lovforslaget skal forstås set i lyset af Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Baggrund for vores spørgsmål

Baggrunden for vores henvendelse er, at det fremgår af det nuværende lovforberedende materiale, at lovforslaget ikke indebærer EU-retlige konsekvenser.

Vi forstår imidlertid, at EU-forordning Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger finder anvendelse på alle typer af bidrag, som efter en objektiv vurdering specifikt og direkte er med til at finansiere en social sikringsordning, der er omfattet i forordningens materielle anvendelsesområde, herunder arbejdsulykker. Det er ikke en betingelse, at bidraget giver ret til en konkret og identificerbar modydelse.

Koordineringsreglerne betyder, at en person er omfattet af kun en EU-medlemsstats lovgivning ad gangen. Hvilke rettigheder og pligter dette medfører, følger af landets nationale regler. Der kan således ikke opkræves sociale bidrag fra flere medlemsstater af samme forsikringsperiode. Forordningen gælder for lovpligtige socialforsikringsordninger samt for visse frivillige forsikringsordninger.

Hvilket lands lovgivning, der finder anvendelse følger af forordningens del II. Hovedreglen er, at en erhvervsaktiv person er socialforsikret i arbejdslandet. Der findes dog særlige undtagelsesbestemmelser blandt andet for personer, der samtidigt arbejder i flere EU-medlemsstater, samt for personer der bliver udstationeret til en anden EU-medlemsstat i op til 2 år.

EU-domstolen har tidligere taget stilling til sager, hvor Frankrig finansierede visse sikringsordninger ved maskerede bidrag. EU-domstolen fastslog, at sådanne bidrag ikke kan pålægges personer, som efter forordningens lovvalgsregler ikke er omfattet af fransk ret, jf. EU-domstolens domme af 15. februar 2000 i hhv. sag C-34/98, *Kommissionen mod Frankrig* og sag C-169/98, *Kommissionen mod Frankrig*. Det følger blandt andet af den sidstnævnte doms præmis 28-34:

28. Den franske regering har endvidere anført, at forordning nr. 1408/71 ikke indeholder nogen definition af udtrykket »sociale bidrag« og overlader det til medlemsstaterne selv at fastlægge reglerne for udformningen og finansieringen af deres sociale sikringsordninger.

29. Når den i Danmark gældende ordning til finansiering af den sociale sikring, der hovedsagelig betales over skatten, er forenelig med fællesskabsretten, som Kommissionen selv har fremhævet, må det samme ifølge den franske regering gælde for CRDS. Dette bidrag udgør en indirekte skatte- og budgetmæssig foranstaltning, da indtægterne derfra anvendes til finansiering af Cades, som på sin side indbetaler midlerne til statens budget. Bidraget kunne ganske vist have været finansieret ved en årlig bevilling på budgettet, hvortil midlerne blev tilvejebragt ved en forhøjelse af indkomstskatten eller merværdiafgiften, som også skulle betales af de grænsearbejdere, der er bosat i Frankrig. Den

Franske Republik har imidlertid ikke valgt en sådan ordning, som ville mangle »synlighed« i forhold til de skattepligtige og dermed i vid udstrækning ville risikere at forfejle sit mål.

30. Endelig har den franske regering anført, at CRDS ikke er en foranstaltning, som har til formål at udligne den omstændighed, at grænsearbejdere ikke uden videre er tilsluttet den sociale sikringsordning i Frankrig og derfor ikke ifølge forordning nr. 1408/71 betaler noget bidrag til denne ordning. Satsen for CRDS udgør 0,5%, mens det samlede beløb for de opkrævede sociale bidrag udgør 42% af de skattepligtiges løn.

31. Det bemærkes, som det fremgår af Domstolens praksis, at den omstændighed, at en arbejdstager pålægges sociale bidrag af den samme løn som følge af, at der anvendes flere nationale lovgivninger på ham, selv om han kun kan være forsikret i henhold til én af disse lovgivninger, indebærer, at han pålægges et dobbelt bidrag, hvilket er i strid med artikel 13 i forordning nr. 1408/71 (jf. bl.a. dom af 5.5.1977, sag 102/76, Perenboom, Sml. s. 815, præmis 13, og af 29.6.1994, sag C-60/93, Aldewereld, Sml. I, s. 2991, præmis 26).

32. Det er ubestridt, at de personer, som berøres af den foreliggende traktatbrudssag - nemlig de fællesskabsborgere, som er bosat i Frankrig, men som arbejder i en anden medlemsstat, og som ifølge artikel 13 i forordning nr. 1408/71 alene er forsikret efter lovgivningen i beskæftigelsesstaten - ikke blot i medfør af denne medlemsstats socialsikringslovgivning skal betale sociale bidrag af indtægterne fra deres erhvervmæssige beskæftigelse i denne medlemsstat, men også sociale bidrag - nemlig CRDS i den foreliggende sag - i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er bosat, med forbehold af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Den Franske Republik måtte have indgået.

33. Den franske regerings opfattelse, hvorefter CRDS i realiteten er en skat og derfor falder uden for forordning nr. 1408/71's anvendelsesområde og følgelig også uden for forbuddet mod at anvende flere lovgivninger samtidig, kan ikke tiltrædes.

34. Den omstændighed, at et bidrag betegnes som en skat i den nationale lovgivning, udelukker nemlig ikke, at det kan være omfattet af forordning nr. 1408/71's anvendelsesområde og dermed kan være omfattet af reglen om, at der ikke må anvendes flere lovgivninger samtidig.

Spørgsmål til Skatteudvalget

Vi retter derfor følgende spørgsmål til udvalget:

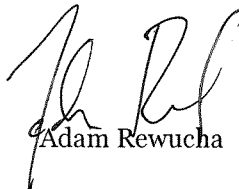
- 1) Er de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter at anse som et socialt bidrag, der er omfattet af forordning 883/2004?
- 2) Vil lovændringen medføre, at personer, som udfører arbejde i Danmark, men som efter de EU-retlige lovvalgsregler, er omfattet af en anden medlemsstats regler om social sikring, alligevel bliver opkrævet de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter?
- 3) Vil lovændringen medføre, at personer, som udfører arbejde udenfor dansk territorium, bliver opkrævet de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter, såfremt personen under udførelsen af dette arbejde, er omfattet af danske regler om social sikring?
- 4) Har det nogen betydning for opkrævningen af de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter, om arbejdsgiveren har et fast driftssted i Danmark?

Vi anmoder om Skatteudvalgets velvillige behandling af vores henvendelse.

Med venlig hilsen

Benedicte Wiberg

Adam Rewucha